

passende og oplysende, om det ærede Medlem fra Nøen sagde os sine Grunde, hvorfor han stemmer for dette Forslag; thi der foreligger dog den Dtring fra Forslagsstillernes Side, at det ikke er en Partisag. Jeg ser deri, at der blandt dem er et Medlem af en enkelt Gruppe, som staar uden for det, man kalder det forhandlende Venstre (H. Hansen), et Bevis for, at det ikke er en ren Partisag. Hvor underligt da, at ikke andre Medlemmer end det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgfreds (Sloth) tager Ordet fra den Side. Hvor underligt, at det ærede Medlem fra Nsens (Berntsen) har kunnet tie stille. (Berntsen: Rønges De efter mig?). Ja, jeg tror, at vi kunne have megen Fornøjelse af at diskutere den Sag sammen. Hvor underligt, at dette ærede Medlem har kunnet standse denne Veltalenhed, som han ellers ikke er karrig med. Men mest af alt savner jeg dog, at den Mand, som skal lede Folketingets Politik, som udfæstter Arbejdsplanen for Samlingen, som overhovedet anlægger det store Arbejde, som nu skal gøres i denne Samling — Arbejdet i forrige Samling gif jo ikke saa godt — at han over for et saa indgribende politisk og finansielt Forslag ikke har et eneste Ord at sige. For lidt siden saa jeg det ærede Medlem paa Formandspladsen. Jeg tænkte mig da, at han mulig var, om ikke flygtet, saa dog flyttet derop for overhovedet ikke at have noget at gøre med dette Forslag; men nu ser jeg, at den højtærede Formand er vendt tilbage, og det er saaledes ikke Grunden. Derfor beklager jeg stadig, at det ærede Medlem ikke vil yde den Besledning, som maasse vilde være oplysende paa mange Maader for os andre.

J. K. Larsen: Jeg vilde gerne tillade mig, inden vi gaa til Afstemning, at stille et enkelt Spørgsmaal til de Herrer ovre paa den anden Side, særlig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), og det er det Spørgsmaal, om de Herrer ikke erkende, at Landbruget, hvad de direkte Skatter angaa, er langt haardere belastet end nogen anden Samfundsklasse her i vort Land? Dersom jeg for mit Nedkommende ikke maatte besvare dette Spørgsmaal bekræftende, vilde jeg slet ikke kunne stemme for dette Forslag. Jeg er fuldstændig klar over, at vort Landbrug har været aldeles uretfærdigt og uforholdsmæssig belastet med direkte Skatter gennem en lang Arrække, og jeg er derfor klar paa, at naar der her eftergives Landbruget et lille Beløb i vanskelige Aar, saa ster der kun en ganske simpel Retfærdighedshandling. Jeg erkender

med andre Ord ved min Stemmegivning, at det er simpel Retfærdighed, der ster, naar Landbruget i saadanne Aar som dette faar Lempelser, og det erkendes her fra Tingets Side, at Landbruget har et Retfærdighedskrav. Jeg vilde ikke kunne stemme for dette Forslag, naar det skulde betragtes som en Understøttelse til trængende Landmænd i Anledning af uheldige Begivenheder, saa vilde jeg sige, som det ærede Medlem fra Vester-vig (N. Andersen), at saaledes kan man ikke uddele Beløb i Flæng til den ene og den anden, til trængende og til ikke-trængende, det vilde være uforvarsligt. Jeg skal for Resten ikke opholde det ærede Ting længere, jeg har kun villet accentuere mit Standpunkt, jeg tror, at mange ville stemme for Forslaget af samme Grund som jeg. Jeg har kun villet accentuere, at det var klart, at hvis man kunde fremkalde Udtalelser fra anden Side med Henhyn til det Spørgsmaal, jeg har stillet, da tror jeg, at flere ærede Medlemmer vilde erkende, at fra det Synspunkt var det muligt at vise sin Venlighed over for Agravbevægelsen og dens Tanter. Det kan ikke skjules, at det, som først og fremmest gør sig stærkt gældende hos Agraverne, er, at vor Beskatning af Landbruget er uretfærdig og har Krav paa Lempelser og Ændringer.

Alberti: For saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) — jeg havde ganske vist ondt ved at høre hans Stemme herhen — lyfte han efter de Motiver, som vare fremsatte ved Forslagets Fremføttelse og ved første Behandling, og mente, at disse Motiver nu vare forladte, og der var intet tilbage af dem. Det er selvfølgelig en Fejltagelse. Forslagsstillerne henholde sig selvfølgelig — i alt Fald gør jeg det — til de samme Motiver, som allerede gentagne Gange ere blevne fremstillede her for Tinget, og naar disse Motiver ikke paany ere blevne gentagne, er det selvfølgelig, fordi jeg mener, at det er nok, naar de ere fremsatte to Gange. Jeg mener, at den Motivering, som er givet, omfatter Ting, som ere alle og enhver saa tilstrækkelig bekendte, at man ikke behøver at vedblive at tale derom. Det er altsaa Grunden til, at det ærede Medlem ikke i Dag har faaet en Gentagelse af disse Motiver, da den vilde være overflødig. Jeg tror, det ærede Medlem har misforstaaet mig, naar han tillagde mig den Udtalelse, at Afstemningen over dette Lovforslag skulde være en Prøvesten for Tilslutningen til Agravbevægelsen. Jeg huster vist ikke meget fejl, naar jeg siger, at min Udtalelse var, at